

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže, soudce Mgr. Bc. Jana Schneeweise a soudkyně Mgr. Věry Jachurové v právní věci

žalobkyně: **Řehák & Řehák v.o.s.**, IČO: 260 03 147
se sídlem Chorinova 23, Česká Třebová
zastoupená advokátem Mgr. Petrem Krátkým
se sídlem K Blahobytu 2500, Pardubice

proti

žalovanému: **Policejní prezidium České republiky**
sídlem Olšanská 2, Praha 3

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného ze dne 13. 6. 2022,

takto:

- I. Žalovanému se ukládá povinnost vydat ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku rozhodnutí v řízení o žádosti žalobkyně ze dne 13. 12. 2021 o výmaz označených zbraní z centrálního registru zbraní, projednávané pod č. j. PPR-42617-1/ČJ-2021-990450.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 21 221 Kč k rukám jejího zástupce Mgr. Petra Krátkého, advokáta, do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a průběh řízení před správním orgánem

1. Žalobkyně se žalobou na ochranu proti nečinnosti domáhala, aby soud uložil žalovanému povinnost vymazat z centrálního registru zbraní blíže určené zbraně kategorie D. V replice následně navrhané znění petitu přeformulovala tak, že se domáhá vydání rozhodnutí o její žádosti o výmaz zbraní z centrálního registru zbraní.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

2. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že žalobkyně je podnikatelkou v oboru zbraní a střeliva. Dle § 31 zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o zbraních“) je držitelkou zbrojní licence vydané pro skupiny oprávnění A, B, C, D, E.
3. V roce 2020 žalobkyně provedla úpravy blíže označených zbraní. Žalobkyně míní, že zbraně z původní kategorie C dle § 6 písm. a) zákona o zbraních upravila na zbraně kategorie D dle § 7 písm. c) zákona o zbraních. Rozhodnutím ze dne 31. 1. 2020, č. 91-06706-19 rozhodl Český úřad pro zkoušení zbraní a střeliva, že zbraně zde vymezených vlastností spadají do kategorie D.
4. Po provedení úprav ohlásila žalobkyně Krajskému ředitelství policie Pardubického kraje jako příslušnému útvaru policie dle § 39 odst. 1 písm. q) zákona o zbraních změnu ráže. Ve dnech 5. 11., 18. 11. a 2. 12. 2020 žalobkyně předložila předmětné zbraně k prohlídce provedených úprav.
5. Sděleními ze dne 31. 3. 2021, č.j. KPRE-82637-17/ČJ-2020 a ze dne 25. 6. 2021, č.j. KPRE-85407-8/ČJ-2020, č.j. KPRE-86511-7/ČJ-2020 a č.j. KPRE-87239-7/ČJ-2020 dalo Krajské ředitelství policie Pardubického kraje, odbor služby pro zbraně a bezpečnostní materiál, žalobkyni na vědomí, že předmětné zbraně jsou i po provedené úpravě považovány za zbraně původní kategorie, neboť nesplňují podmínku maximální energie střely na ústí hlavně 7,5 J pro zařazení zbraní do kategorie D.
6. Dne 13. 12. 2021 podala žalobkyně k žalovanému žádost, aby předmětné zbraně jako zbraně kategorie D vymazal z evidenční knihy zbraní držitele zbrojní licence v rámci systému centrálního registru zbraní. Podle žalobkyně ze sdělení Krajského ředitelství policie Pardubického kraje ze dne 31. 3. 2021 a 25. 6. 2021 nevyplývá, že by předmětné zbraně po provedení úprav a po kontrole těchto úprav příslušným útvarem policie nebyly zbraněmi kategorie D. Poukázala na rozhodnutí Českého úřadu pro zkoušení zbraní a střeliva a vyjádřila přesvědčení, že její žádost nemůže být negativně dotčena aktuálně (od 30. 1. 2021) účinným zněním zákona o zbraních. Současně poukázala na znění přechodných ustanovení tohoto zákona a na správní praxi.
7. Na žádost žalobkyně reagoval žalovaný vyrozuměním ze dne 22. 12. 2021, č. j. PPR-42617-5/ČJ-2021, v němž ji informoval o postoupení podání příslušnému správnímu orgánu, a to odboru služby pro zbraně a bezpečnostní materiál Krajského ředitelství policie Pardubického kraje. Žalovaný uvedl, že podání žalobkyně vyhodnotil jako ohlášení změny ráže zbraně nebo opravy zbraně mající za následek změnu kategorie zbraně ve smyslu § 39 odst. 1 písm. q) zákona. V této věci se žalovaný nepovažuje za místně příslušný správní orgán, neboť ohlášení se podává u krajského ředitelství policie příslušného podle sídla právnické osoby.
8. Dne 6. 1. 2022 podala žalobkyně u Ministerstva vnitra podnět na ochranu před nečinností podle § 80 správního řádu, v němž zdůraznila, že se jedná o zbraně kategorie D.
9. Ministerstvo vnitra se ve vyrozumění ze dne 7. 2. 2022, č. j. MV-10076-4/OBP-2022 ztotožnilo s postupem žalovaného, který žádost postoupil podle § 12 správního řádu Krajskému ředitelství policie Pardubického kraje jako příslušnému útvaru policie, a to s odkazem na § 39 odst. 1

písm. q) zákona o zbraních. Policejní prezidium České republiky tak dle názoru ministerstva nebylo ve věci nečinné, neboť žádost postoupilo příslušnému orgánu.

II. Obsah žaloby

10. Žalobkyně v žalobě konstatovala, že dne 13. 12. 2021 podala žádost o výmaz tam uvedených zbraní kategorie D z evidenční knihy zbraní žalobkyně v rámci centrálního registru zbraní. K vyřízení této žádosti je podle § 74 odst. 5 písm. b) zákona o zbraních věcně a místně příslušným orgánem žalovaný.
11. Žalobkyně se dne 6. 1. 2022 obrátila na Ministerstvo vnitra s podnětem na ochranu před nečinností žalovaného ve smyslu § 80 správního řádu. Ministerstvo vnitra reagovalo vyrozuměním ze dne 7. 2. 2022, č.j. MV-10076-4/OBP-2022, v němž se ztotožnilo s nesprávným právním názorem žalovaného, že místně a věcně příslušným orgánem k provedení žalobkyní žádaného úkonu je Krajské ředitelství policie Pardubického kraje.
12. Žalobkyně míní, že Krajské ředitelství policie Pardubického kraje není věcně příslušné k provedení jí požadovaného úkonu. Podle § 74 odst. 6 zákona o zbraních příslušný útvar policie plní úkoly příslušného útvaru policie podle tohoto zákona. Žádné ustanovení zákona o zbraních však nesvěřuje příslušnému útvaru policie pravomoc provádět výmazy zbraní kategorie D z centrálního registru zbraní. Žalovaným uváděný § 10 odst. 2 zákona o zbraních pak na příslušnost ve věci týkající se žádosti žalobkyně nedopadá

III. Vyjádření žalovaného

13. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že považuje žalobu za nedůvodnou, neboť ve věci nebylo vedeno správní řízení a ani v ní nemělo být vydáno meritorní rozhodnutí.
14. Žalovaný je přesvědčen, že bez fyzické kontroly každé jednotlivě žádané zbraně o výmaz z centrálního registru zbraní by mohlo dojít k puštění do oběhu potenciálně nebezpečné zbraně, čímž by hrozil neúměrně škodlivý následek. Proto byla jednotlivá podání žalobkyně postupována k vyřízení příslušnému útvaru policie, který je příslušný takovou kontrolu provést.
15. Žalovaný dále připomněl, že v době posuzování došlo k novelizaci zákona o zbraních a střelivu. Předložené zbraně přitom již nebyly zařazeny do kategorie „D“, čímž nemohlo dojít k jejich automatickému výmazu z centrálního registru.
16. Podání žalobkyně ze dne 13. 12. 2021 bylo posouzeno jako oznámení změny ráže zbraně nebo opravy zbraně mající za následek změnu kategorie zbraně podle § 39 odst. 1 písm. q) zákona o zbraních. Příslušnost útvaru policie byla dovozena dle § 10 odst. 2 zákona o zbraních. Žalovaný není příslušným orgánem k provedení žádaného úkonu, neboť podle sídla žalobkyně je příslušným útvarem Krajské ředitelství policie Pardubického kraje. Z uvedeného důvodu bylo podání žalobkyně v souladu se zákonem o zbraních postoupeno příslušnému útvaru policie.

IV. Replika žalobkyně

17. V replice k vyjádření žalovaného žalobkyně uvedla, že stanovisko žalovaného, že její podání ze dne 13. 12. 2021 je oznámením podle § 39 odst. 1 písm. q) zákona o zbraních, je absurdní. Toto ustanovení stanoví povinnost ohlásit do 10

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

pracovních dnů příslušnému útvaru policie změnu ráže zbraně nebo opravu zbraně mající za následek změnu kategorie zbraně. Tuto svou povinnost splnila žalobkyně ohledně předmětných zbraní již v roce 2020. Žalobkyně se tázala, co by ji mělo vést k tomu, aby toto ohlášení ohledně předmětných zbraní podávala po uplynutí více než jednoho roku znovu. V jednání žalovaného spatřovala snahu vypořádat se s věcí jinak, než o její žádosti o výmaz z registru zbraní věcně rozhodnout. Žalovaný ostatně nemá jeden názor na to, podle jakého konkrétního ustanovení zákona o zbraních různá podání žalobkyně (vždy však označená jako žádost, která i dle svého obsahu jednoznačně žádosti jsou) posuzovat a jak s nimi nakládat. Žalobkyně odmítla, že by sám žalovaný neměl možnost provést kontrolu, zda u každé jednotlivé zbraně došlo k řádné úpravě na zbraň kategorie D. Závěry příslušného útvaru policie z kontroly předmětných zbraní měl žalovaný k dispozici současně s podáním žádosti o výmaz.

18. Žalobkyně v replice současně změnila petit své žaloby s tím, že se nově domáhala toho, aby soud žalovanému uložil rozhodnout o její žádosti do 30 dnů od právní moci rozsudku.

V. Argumentace při jednání před soudem

19. Při ústním jednání před soudem setrvaly obě strany na své předchozí argumentaci. Žalobkyně vzala po poučení ze strany předsedy senátu zpět návrhy na doplnění dokazování listinami, které jsou obsahem správního spisu.

VI. Posouzení věci Městským soudem v Praze

20. Soud věc posoudil v souladu s § 79 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), a shledal, že žaloba je důvodná.
21. Ve skutkově i právně obdobné věci již bylo zdejší soudem rozhodnuto rozsudky ze dne 29. 9. 2022, č.j. 14 A 57/2022 – 51 a ze dne 7. 11. 2022, č.j. 3 A 30/2022 – 43, přičemž soud v nyní projednávané věci neshledal důvod se od závěrů vyslovených v předchozích rozsudcích odchýlit.
22. Podle § 79 odst. 1 s.ř.s. ten, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.
23. Soud úvodem předesílá, že z argumentace žalobkyně i žalovaného by vyplývalo, že předmětem sporu v dané věci je, zda žalobkyní označené zbraně, které požadovala vymazat z centrálního registru zbraní, spadaly do kategorie C či D. Soud uznává, že tato skutečnost má vliv na posouzení, zda měly být předmětné zbraně vymazány z centrálního registru zbraní, neboť podle § 73a odst. 2 ve spojení s § 71 odst. 2 písm. d) zákona o zbraních se do centrálního registru zbraní nezařazují zbraně kategorie D (viz též dále). Zároveň však nelze přehlédnout, že žalobkyně podala žalobu na ochranu proti nečinnosti správního orgánu. Podstatou řízení o žalobě je skutečnost, zda je žalovaný nečinný s vydáním rozhodnutí ve věci žádosti žalobkyně o výmaz předmětných zbraní

z centrálního registru zbraní a nikoli posouzení konkrétní kategorie dotčených zbraní. Tímto směrem se také musí ubírat soudní přezkum.

24. Nečinnost ve smyslu s.ř.s. nastává tehdy, jestliže správní orgán má povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení, avšak ve stanovené lhůtě tak neučiní. Žaloba na ochranu proti nečinnosti tudíž neslouží jako ochrana proti jakémukoliv typu pasivity správního orgánu, ale pouze proti typu pasivity spočívajícímu v nevydávání rozhodnutí. Pojem rozhodnutí je přitom nutné vykládat společně s legální definicí pojmu rozhodnutí uvedenou v § 65 odst. 1 s.ř.s. Rozhodnutím ve věci samé se proto rozumí rozhodnutí správního orgánu, kterým se řízení před tímto správním orgánem končí, kterým je autoritativně řešena otázka, která byla předmětem tohoto řízení a které je principiálně přezkoumatelné ve správním soudnictví, tj. rozhodnutí ve smyslu § 65 s.ř.s. (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 3. 2014, č. j. 4 Aps 7/2013-25, bod 17). Proto je nečinnostní žaloba k dispozici komukoliv, kdo tvrdí nečinnost správního orgánu v souvislosti s vydáním rozhodnutí či osvědčení, které by mohlo zasáhnout do jeho právní sféry, tj. které zakládá, mění, ruší nebo závazně určuje jeho práva a povinnosti.
25. S ohledem na výše uvedené musel soud nejprve posoudit, zda žalobkyní požadovaný výmaz údajů z centrálního registru zbraní splňuje parametry rozhodnutí ve smyslu § 65 s. ř. s.
26. Podle § 73a zákona o zbraních je centrální registr zbraní neveřejný informační systém veřejné správy podle zvláštního právního předpisu sloužící k výkonu státní správy a k dalším úkonům v oblasti zbraní, střeliva a munice.
27. Z citovaného ustanovení vyplývá, že centrální registr zbraní lze definovat jako základní informační systém, ve kterém jsou vedeny údaje o zbraních kategorie A až C-I a jejich držitelích, o střelivu (včetně střelných prachů a zápalek), se kterým nakládají podnikatelé v oboru zbraní a střeliva, jakož i o munici (BARTOŠEK, J. - BAČKOVSKÁ, M. Zbraně a střelivo. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2021, s. 177.). V centrálním registru zbraní je každá zbraň evidována v rámci celého svého „životního cyklu“. Jakékoliv opravy nebo úpravy, včetně například úpravy ze samočinné zbraně na zbraň samonabíjecí, úpravy z „ostré“ zbraně na zbraň expanzní nebo znehodnocení dané zbraně, jsou v centrálním registru zbraní zapisovány ke konkrétně identifikované zbraně, díky čemuž lze historii každé zbraně zpětně dohledat. Centrální registr zbraní současně rovněž „páruje“ danou zbraň s konkrétními oprávněními osoby, jež ji chce nabýt, a umožňuje převod jen v případě, že je daná osoba držitelem odpovídajícího oprávnění. Vložením záznamu zbraně do systému tak dojde k odstartování „životního cyklu“ zbraně, během kterého bude zbraň měnit své vlastníky, bude ověřována u Českého úřadu pro zkoušení zbraní a střeliva, bude různým způsobem upravována (například bude u ní docházet k výměnám jejích hlavních částí) a registrována.
28. Soud má za to, že označení kategorie zbraně v centrálním registru zbraní je určující pro kategorizaci každé konkrétní zbraně. V opačném případě, kdy by pro určení kategorie zbraně nebyla rozhodující informace zaznamenaná v centrálním registru zbraní, by do určité míry vedení centrálního registru zbraní postrádalo smysl. Jestliže je zbraň vnesena do informačního systému pod určitou kategorií, je nezbytné, aby s ní její vlastník či uživatel zacházel jako se zbraní této kategorie. Proto bylo i pro žalobkyni určující, že předmětné zbraně byly evidovány v centrálním registru zbraní v kategorii C.

29. V této souvislosti soud dále podotýká, že zákon o zbraních stanoví významně odlišné povinnosti pro držení zbraní kategorií C a D, respektive práva a povinnosti jejich držitelů. Zbraně kategorie C a zbraně kategorie C-I jsou, kromě jiného, zbraně podléhající ohlášení, u zbraní kategorie C-I pouze součástí povinnosti ohlášení není registrace podle § 41 a násl. zákona o zbraních. Zbraněmi kategorie D jsou ostatní zbraně, na které se nevztahuje ani povinnost registrace, ani samotná povinnost ohlášení jejich nabytí nebo převodu. Další významnou (a nikoli poslední) odlišností je, že nakládat se zbraněmi kategorie D mohou všechny fyzické osoby starší 18 let, které jsou způsobilé k právním úkonům, zatímco zbraň kategorie C může nabývat do vlastnictví a držet pouze držitel zbrojního průkazu příslušné skupiny nebo zbrojní licence příslušné skupiny, který je povinen nabytí vlastnictví této zbraně ohlásit příslušnému útvaru policie.
30. Jestliže tedy zákon pro držitele zbraně kategorie C či D stanoví významně odlišná práva a povinnosti a zároveň je pro určení kategorie zbraně zásadní její označení v registru, považuje soud za splněnou podmínku, že o žádosti o výmaz zbraně z registru je vydáváno rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 soudního řádu správního. Teprve výmazem zbraně z registru je najisto určeno, že se nejedná o zbraň kategorie C a vyšší, neboť do tohoto registru se zapisují pouze takovéto zbraně. Až od okamžiku výmazu zbraně dosud registrované jako zbraň kategorie C může s touto zbraní její držitel (či držitel zbrojní licence) nakládat jako se zbraní kategorie D. Do této chvíle je zbraň vedena jako zbraň kategorie C a k ní a jejímu držiteli se vážou povinnosti této zbraňové kategorie. Výmaz z registru má tedy významný dopad do práv a povinností držitele této zbraně a jako takovým se jím tedy, ve smyslu legislativní zkratky, zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva a povinnosti.
31. Lze shrnout, že o žádosti o výmaz zbraně z centrálního registru zbraní je vydáváno rozhodnutí ve smyslu § 65 s.ř.s. Proto nebylo vyloučeno, aby žalobkyně, pokud tvrdí, že žalovaný takové rozhodnutí o její žádosti nevydal, bránila svá práva žalobou na ochranu proti nečinnosti správního orgánu.
32. V druhém kroku se soud zabýval tím, zda žalovaným správním orgánem může být v těchto případech žalobkyní označený žalovaný, tj. Policejní prezidium.
33. Podle § 74 odst. 5 písm. b) policejní prezidium vede informační systémy podle tohoto zákona a poskytuje z nich údaje, pokud tak stanoví zvláštní právní předpis nebo mezinárodní smlouva, která je součástí právního řádu.
34. Mezi informační systémy podle zákona o zbraních spadá také centrální registr zbraní (k jeho definici viz výše). Jestliže žalovaný vede tento informační systém, nenachází soud důvod, pro který by nemohl být rovněž orgánem, který provede výmaz zbraně ze systému, pokud je v tomto systému vedena nesprávně. Tomu ostatně odpovídá také správní praxe žalovaného, který na základě žádosti žalobkyně již v minulosti některé zbraně z centrálního registru zbraní odstranil. Správní spis obsahuje vyřízení stížnosti žalobkyně ze dne 17. 12. 2021, č. j. PPR-36542-6/ČJ-2021-990450 v jiné věci, ve které žalovaný konstatoval, že zde předložené zbraně jsou zbraněmi kategorie D. Uzavřel proto, že „ze strany správního úřadu bude provedena oprava záznamu v CRZ u všech výše uvedených zbraní na kategorii D a následně budou vymazány“. Žalovaný tedy zjevně disponuje možností provést výmaz zbraní z centrálního registru zbraní.

35. Pokud by tedy byla v centrálním registru zbraní vedena zbraň kategorie D, přestože v něm být vedena nemá, a držitel této zbraně (či držitel zbrojní licence) by prokázal, že se jedná o zbraň této kategorie, nebyl by dán důvod, aby policejní prezidium takovouto zbraň ze systému neodstranilo. Naposledy uvedené však neznámá, že by policejní prezidium bylo orgánem, který by pouze a jedině určoval kategorizaci té které zbraně.
36. Podle § 39 odst. 1 písm. q) zákona o zbraních je držitel zbrojní licence skupiny A až J povinen ohlásit do 10 pracovních dnů příslušnému útvaru policie změnu ráže zbraně nebo opravu zbraně mající za následek změnu kategorie zbraně. Obdobně podle § 29 odst. 1 písm. k) zákona o zbraních je držitel zbrojního průkazu skupiny A až E je povinen ohlásit do 10 pracovních dnů příslušnému útvaru policie změnu ráže zbraně, opravu nebo úpravu zbraně mající za následek změnu kategorie zbraně.
37. Ohlášení úpravy zbraně spojené se změnou její kategorizace se tedy podává u příslušného útvaru policie. Podle § 10 odst. 2 zákona o zbraních přitom platí, že příslušným útvarem policie je krajské ředitelství policie příslušné podle místa pobytu fyzické osoby, nebo podle sídla právnické osoby.
38. Z citovaných ustanovení vyplývá, že změnu kategorizace zbraně posuzuje v první řadě místně příslušné krajské ředitelství policie. V zákoně o zbraních nelze nalézt ustanovení, ze kterého by vyplývalo, že stejnou pravomocí disponuje i žalovaný. Uvedené dle soudu odpovídá vůli zákonodárce, aby kategorizaci zbraní posuzovalo krajské ředitelství policie jakožto decentralizovaný policejní orgán. Proto není povinností policejního prezidia vyřizovat ohlášení podle § 39 odst. 1 písm. q), resp. § 29 odst. 1 písm. k) zákona o zbraních.
39. Právě uvedené však nic nemění na skutečnosti, že žalovaný jakožto správce centrálního registru zbraní musí posuzovat žádosti týkající se výmazu zbraní z tohoto registru. V případě žádosti o výmaz zbraně kategorie D je přitom součástí tohoto posouzení též skutečnost, zdali předmětná zbraň skutečně spadá pod deklarovanou kategorii D. Při tomto správním uvážení bude policejní prezidium vycházet ze shromážděných podkladů, kterými typicky bude posouzení ohlášení změny ráže ze strany příslušného útvaru policie či další důkazy předložené žadatelem (především rozhodnutí Českého úřadu pro zkoušení zbraní a střeliva).
40. Soud podpůrně odkazuje též na § 73c odst. 5 zákona o zbraních, dle kterého v pochybnostech o zařazení zbraně do již existující položky číselníku podle odstavce 3 rozhoduje Policejní prezidium. Vyhoví-li Policejní prezidium návrhu v plném rozsahu, provede namísto vydání rozhodnutí pouze navrhovaný zápis do centrálního registru zbraní. Položkou číselníku zbraní je přitom soubor údajů o druhu, výrobcí, vzoru nebo modelu, ráži a kategorii zbraně (viz § 73c odst. 2 zákona o zbraních). Jestliže je tedy položkou číselníku též údaj o kategorii zbraně, přičemž zákon stanoví, že spory o zařazení do položky číselníku rozhoduje Policejní prezidium, není dle náhledu soudu důvod, aby za žádných okolností nemohlo rozhodovat také o určení kategorie zbraně. Žalovaný je tedy oprávněn provést v případě zbraní kategorie D jejich výmaz z centrálního registru zbraní, či v případě zjištění, že předmětné zbraně nadále spadají do kategorie C, žádost žalobkyně o jejich výmaz z registru zamítnout.
41. Soud tedy shrnuje, že v situaci, kdy držitel zbraně prokáže, že jím držená zbraň je po provedené úpravě zbraní kategorie D a jako taková nemusí být vedena

v centrálním registru zbraní, by žalovaný měl vyhovět žádosti o výmaz této zbraně z informačního systému. Určení kategorizace zbraně přitom podléhá dokazování ve správním řízení s tím, že zásadní postavení zde bude mít vyjádření příslušného útvaru policie, který posuzoval zbraň po její úpravě. Není však vyloučeno, aby i žadatel o výmaz zbraně z registru předložil takové důkazy, z nichž bude patrné, že se skutečně jedná o zbraň kategorie D. Bude na policejním prezidiu, aby posoudilo, zda žadatelem předložené důkazy prokazují jeho tvrzení či nikoli.

42. Po aplikaci shora shrnutých obecných východisek na nyní posuzovaný případ dospěl soud k závěru, že žalovaný byl povinen žádost žalobkyně posoudit, neboť jako správce centrálního registru zbraní disponuje možností vymazat nepravdivé údaje z tohoto registru. Jestliže tedy žalobkyně požádala o výmaz určitých zbraní z důvodu, že se nejedná o zbraně, které musí být v centrálním registru zbraní vedeny, bylo povinností žalovaného tuto žádost posoudit a rozhodnout o ní.
43. K tomu soud podotýká, že pokud by žalobkyně spolu se žádostí předložila posouzení úpravy zbraní příslušným útvarem policie, ze kterého by vyplývalo, že po úpravě tato zbraň spadá do kategorie D, nic by žalovanému nebránilo, aby žádosti o výmaz vyhověl. Zároveň však platí, že posouzení zbraně příslušným útvarem policie není pro žalovaného závazné, jak ostatně žalovaný implicitně uznal při vyřízení stížnosti ze dne 17. 12. 2021. Jak již soud konstatoval shora, žalobkyně by případně mohla i jinak prokázat, že jí předložené zbraně jsou zbraně kategorie D, přičemž by bylo na žalovaném, aby předložené důkazy zhodnotil a rozhodl, zda se skutečně jedná o žalobkyní tvrzenou kategorii zbraní. Významné, avšak nikoli určující (viz též níže) postavení má v tomto ohledu rozhodnutí Českého úřadu pro zkoušení zbraní a střeliva o kategorii zbraně, neboť podle § 17 odst. 3 písm. e) zákona č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní a střeliva, ve znění pozdějších předpisů, rozhoduje právě tento úřad o zařazení zbraně, doplnku zbraně nebo střeliva do kategorie zbraní A až D, obdrží-li stanovenou střelnou zbraň, stanovený doplněk nebo stanovené střelivo k ověření, nebo na žádost.
44. Žalovaný tedy nepostupoval správně, pokud žádost žalobkyně postoupil příslušnému útvaru policie. Soud souhlasí se žalobkyní, že nelze považovat za logické, aby po více jak dvou letech opět podala ohlášení o úpravě zbraně, které by ústilo ve změnu její kategorie. Soud nepopírá, že žalovaný není orgánem, u kterého by se podávalo ohlášení podle § 39 odst. 1 písm. q) zákona o zbraních. Takovéto ohlášení však žalobkyně v předmětné věci podala již dříve. Nyní však podala žádost o výmaz zbraní z registru, který mohl provést žalovaný, a proto nebylo na místě, aby žádost dále postoupil jako ohlášení změny ráže. Naopak měl o žádosti žalobkyně o výmaz jí označených zbraní z centrálního registru zbraní rozhodnout, podobně jako to učinil dříve v jiných obdobných řízeních (viz shora vyřízení stížnosti ze dne 17. 12. 2021). Jestliže takto nepostupoval, zůstal v řízení o žádosti nečinný. Nelze pominout, že svým postupem žalovaný též zbavil žalobkyni možnosti další ochrany svých práv před soudem, neboť proti negativnímu rozhodnutí o žádosti by mohla brojit žalobou proti rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 65 a násl. s.ř.s.
45. Žalovaný tedy bude povinen v dalším řízení posoudit žádost žalobkyně a zhodnotit, zda žalobkyně doložila, že jí označené zbraně skutečně spadají do kategorie D, a je tak dán důvod pro výmaz zbraní z centrálního registru. Vyjde přitom především z hodnocení předmětných zbraní příslušným orgánem policie a z dalších důkazů předložených žalobkyní.

46. Soud k tomu dodává, že hodnocení zbraní příslušným orgánem policie, tj. sdělení Krajského ředitelství policie Pardubického kraje ze dne 31. 3. 2021, resp. 25. 6. 2021, nelze považovat za rozhodnutí, které by autoritativně rozhodovalo o právech a povinnostech držitele zbraně. Těmito sděleními byla žalobkyně informována o skutečnosti, že jí předložené zbraně nebudou považovány za zbraně kategorie D, nýbrž budou nadále považovány za zbraně kategorie C. Soud nepopírá, že již tímto přípisem byla žalobkyně vyrozuměna o skutečnosti, jak správní orgán příslušný k výkonu státní správy v oblasti nakládání se zbraněmi nahlíží na kategorizaci předmětných zbraní. Rozhodnutím zasahujícím do práv a povinností žalobkyně je však teprve zaznamenání údaje o zbraní (či případně jeho výmaz) v centrálním registru zbraní. Sdělením policie fakticky nebyly žalobkyni uloženy žádné povinnosti, nebyla jí přiznána žádná práva, ani nebyla žádná práva deklarována. K tomu by došlo až změnou záznamu v centrálním registru zbraní, neboť teprve tento záznam autoritativně určuje zbraňovou kategorii.
47. K žalobkyní předloženému rozhodnutí Českého úřadu pro zkoušení zbraní a střeliva ze dne 20. 10. 2020 pak soud nad rámec nosných důvodů rozsudku podotýká, že toto rozhodnutí zajisté představuje jeden z důkazů pro určení, zda jsou v centrálním registru zbraní oprávněně vedeny zbraně, jejichž výmaz žalobkyně požadovala, respektive pro určení, zda se jedná o zbraně kategorie C, C-I či D. Bude tedy na žalovaném, aby posoudil, do jaké míry má toto rozhodnutí vliv na kategorizaci konkrétně označených zbraní, případně aby odchýlení se od tohoto rozhodnutí náležitě odůvodnil.
48. K argumentaci žalobkyně soud dále uvádí, že pro posouzení nyní projednávané žaloby není podstatné, jak s její žádostí následně naložilo Krajské ředitelství policie Pardubického kraje jakožto příslušný útvar policie. Žalobkyně žalobou brojí proti nečinnosti Policejního prezidia, a soud proto v této věci nikterak nehodnotí postup Krajského ředitelství policie Pardubického kraje.
49. Závěrem soud uvádí, že v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu se nemohl zabývat věcnou argumentací žalobkyně týkající se kategorizace předmětných zbraní, a to včetně otázky, jaká právní úprava měla být na posouzení kategorizace zbraní aplikována. Tato otázka přesahuje rámec řízení o nečinnosti žalobě, jehož podstatou je přezkum toho, zda byl žalovaný v rozporu se zákonem nečinný při vyřízení žádosti žalobkyně.

VII. Závěr a náklady řízení

50. Z výše popsanych důvodů dospěl soud k závěru, že žalovaný byl v době podání žaloby i v době vydání tohoto rozsudku nečinný v řízení o žádosti žalobkyně. Výrokem I. tohoto rozsudku proto soud v souladu s § 81 odst. 2 soudního řádu správního uložil žalovanému povinnost vydat v řízení o žádosti žalobkyně o výmaz označených zbraní z centrálního registru zbraní rozhodnutí a stanovil mu k tomu přiměřenou lhůtu v trvání 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku. Délku lhůty stanovil soud s ohledem na ustanovení § 71 odst. 3 správního řádu, dle kterého platí, že pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, je správní orgán povinen vydat rozhodnutí nejpozději do 30 dnů od zahájení řízení. Soudem stanovená lhůta proto nepřesahuje lhůtu k vydání rozhodnutí stanovenou zákonem (správním řádem).
51. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud ve druhém výroku tohoto rozsudku podle § 60 odst. 1 soudního řádu správního. Úspěšná žalobkyně má nárok na

náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení, které sestávají ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 2 000 Kč, dále z odměny advokáta za čtyři úkony právní služby dle § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) advokátního tarifu ve výši 3 100 Kč za každý úkon (převzetí a příprava právního zastoupení, žaloba, replika, účast při jednání), paušálních náhrad výdajů po 300 Kč za každý tento úkon dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu a náhrady za promeškaný čas za cestu k jednání k soudu a zpět v trvání 6 půlhodin po 100 Kč, celkem 600 Kč (§ 14 odst. 1, 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb.) Protože zástupce žalobkyně soudu doložil, že je plátcem daně z přidané hodnoty, připočetl soud k náhradě nákladů řízení také 21 % z částky 14 200 Kč ve výši 2 982 Kč odpovídající dani z přidané hodnoty. Dále žalobkyně náleží náhrada za cestovní výdaje jejího právního zástupce k ústnímu jednání na cestu mezi obcemi Pardubice (K Blahobytu 2500) – Praha (Slezská 2000/9) a zpět - celkem 240 km. Podle doloženého technického průkazu má vozidlo advokáta spotřebu 8.0 l/100 km. Cena benzínu podle § 4 vyhlášky č. 467/2022 Sb., činí 41,20 Kč. Jako cestovné tedy advokátovi žalobkyně náleží 791,04 Kč za pohonné hmoty a 1 248 Kč jako náhrada za kilometry jízdy (240 x 5,20 – viz § 1 písm. b) vyhlášky č. 467/2022 Sb.); celkem tedy 2039 Kč. Celková výše nákladů řízení přiznaných žalobkyni, které je žalovaný povinen zaplatit k rukám jejího právního zástupce, tak činí 21 221 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 24. října 2023

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu